

Sygn. akt II K 694/16

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

przy udziale : ----

po rozpoznaniu w dniu 25.04.2017 r., 16.05.2017r.

sprawy:

P. A. syna E. i J. zd. B., ur. (...) w K.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 18 czerwca 2016r. o godzinie 02:10 w miejscowości P. na terenie stacji Paliw (...) kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) po terenie ogólnodostępnym w strefie ruchu lądowego znajdując się w stanie nietrzeźwości-0,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

- oskarżonego P. A. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20.12.2016 r.;
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18.06.2016r. (od godz. 02.15 do 06.10) uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 694 /16.

UZASADNIENIE

Dnia 17 czerwca 2016 roku, oskarżony P. A. uczestniczył w spotkaniu towarzyskim w miejscowości Z., podczas którego spożywał alkohol. W godzinach od 19.00 do 22.00, wypił dwa półlitrowe piwa i około 250 gramów whisky. Około

godziny 01.30, wspólnie z kuzynem B. K., postanowili kupić dodatkowy alkohol. Oskarżony postanowił kierować samochodem marki S. (...) o nr. rej. (...). Po dojechaniu na stację paliw w P. zakupili alkohol. Po czym oskarżony wsiadł za kierownicę samochodu osobowego. Podczas wyjazdu ze stacji, zauważył radiowóz Policji. Postanowił zaparkować pojazd na terenie stacji i z powrotem udać się na teren stacji. Oświadczył pasażerowi, że dalej nie będzie kierować. Po kilkudziesięciu metrach kierowania pojazdem tym razem przez B. K., funkcjonariusze Policji zatrzymali pojazd. Po poleceniu zbadania stanu trzeźwości, B. K. podjął próbę nieudanej ucieczki, gdyż niebawem pojazd wpadł do rowu a kierujący uciekł, pozostawiając w samochodzie oskarżonego. Niebawem nadjechał radiowóz i policjanci wykonali niezbędne czynności służbowe.

(**dowód** : wyjaśnienia oskarżonego, k. 62, 23-24v.)

Badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przeprowadzone na urządzeniu kontrolno – pomiarowym (...) wykazało u oskarżonego 0,75, 0,68 oraz 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu odpowiednio o godzinie: 02.40, 03.00 i 03.18.

(**dowód** : protokół użycia urządzenia alcosensor, karta 2.)

Oskarżony P. A. posiada wykształcenie podstawowe. Bez zawodu. Utrzymuje się z wynagrodzenia w wysokości 2200 zł z tytułu wykonywanej pracy na stanowisku operatora urządzeń w (...) Spółdzielni (...) w K.. Bez majątku. Kawaler. Nie był dotychczas karany sądownie.

(**dowód** : wyjaśnienia oskarżonego, k. 62, dane o karalności za przestępstwa z K., k. 28.)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd wykorzystał je przy ustalaniu faktycznego w sprawie. Wyjaśnił w szczególności, że spożywał na spotkaniu towarzyskim alkohol, po czym zdecydował się na kierowanie samochodem osobowym. Wyjaśnienia te sąd ocenił jako szczerze i wiarygodne. Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd oparł się także na dokumentach ujawnionych w toku postępowania sądowego powołanych wyżej, w tym w szczególności na: protokole użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu alcosensor, zaświadczeniu o karalności.

Dokumenty te nie były w trakcie procesu negowane i ich prawdziwość nie budziła wątpliwości. Wskazany materiał dowodowy jest logiczny i spójny, nie ma w nim żadnym sprzeczności.

Sąd zważył, co następuje:

Według art. 178 a § 1 k.k. sprawca, który znajdując w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Mając na uwadze stan faktyczny ustalony w sprawie sąd uznał, że nie ma wątpliwości, iż oskarżony P. A. zachowaniem swoim dopuścił się popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. Wymierzając karę grzywny, sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Wzięto pod uwagę zarówno dyrektywy w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej, stopień społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawcy. Orzeczona kara grzywny, będzie odczuwalną dla oskarżonego realną dolegliwością ekonomiczną, będącą zarazem dostateczną odpłatą za popełnione przestępstwo o znacznej społecznej szkodliwości.

Przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej, sąd wziął pod uwagę, treść art. 33 § 3 kk, który przy ustalaniu stawki dziennej nakazuje brać pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Stawka dzienna – wg. tego przepisu - nie może być niższa od 10 zł, ani przekraczać 2000 zł. Kara grzywny w orzeczonym rozmiarze 80 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki

na kwotę 10 zł, spełnia ponadto rolę ogólnoprewencyjną i będzie stanowił dostateczną dolegliwość finansową dla sprawcy. Okoliczność obciążająca to stwierdzony znaczny stopień nietrzeźwości. Przyznanie się do winy wraz ze złożeniem określonych wyjaśnień, potraktowano jako wyraz skruchy i szczerego żalu za popełniony czyn. Okoliczność łagodząca to również wcześniejsza niekaralność za przestępstwa. Na podstawie art. 42 § 2 k.k., sąd zobligowany był do wymierzenia środka karnego, określonego w art. 39 pkt 3 k.k. a polegającego na orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów. Przepis ten stanowi, że sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w §1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Przepis ten ustanawia jako zasadę orzekanie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, w przypadku jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie nietrzeźwości. Według generalnej reguły powyższy zakaz orzeka się do lat 15 (art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k.). Przy wymiarze środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, sąd wziął pod uwagę okoliczności wpływające na złagodzenie jej wymiaru: szczerze przyznanie się do winy, okazanie żalu i skruchy a nadto niekaralność. Stąd orzeczony zakres czasowy jest najniższym z możliwych do orzeczenia, tj. 3 lata. Ponadto na podstawie art. 43a § 2 k.k., orzekł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie w kwocie 5000 zł - czyli w najniższej wysokości - z uwagi na jego obligatoryjność w przypadku skazania z art. 178a §1 k.k. Natomiast jego wysokość maksymalna określona treścią art. 43 a§1 k.k. to kwota 60 000 zł. Na zasadzie art. 63§ 1 i 4 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie a na poczet zakazu okres zatrzymania prawa jazdy.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k., zasądzając je od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa